

**Міністерство освіти і науки України
Дніпропетровський національний університет
імені Олеся Гончара
Інститут педагогіки
Національної академії педагогічних наук України**

**АКТУАЛЬНІ
ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ
ОСВІТИ І НАУКИ
В УМОВАХ
ГЛОБАЛІЗАЦІЇ**

МАТЕРІАЛИ

Всеукраїнської наукової конференції
(присвяченої 10-річчю факультету суспільних наук і міжнародних
відносин та 10-річчю кафедри міжнародних відносин
Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара)

4-5 грудня 2015 р.

Частина I

Дніпропетровськ

2016

Редакційна колегія:

Токовенко Олександр Сергійович, д.філос.н., професор, декан факультету суспільних наук і міжнародних відносин Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара.

Сергєєв Вячеслав Сергійович, д.політ.н., доц., завідувач кафедри міжнародних відносин Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара.

Пометун Олена Іванівна, д. пед. н., проф. член-кореспондент НАПН України, головний науковий співробітник відділу суспільствознавчої освіти Інституту педагогіки НАПН України.

Висоцький Олександр Юрійович, д.політ.н., проф., професор кафедри міжнародних відносин Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара.

Кривошеїн Віталій Володимирович, д.політ.н., проф., завідувач кафедри соціології Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара.

Третяк Олексій Анатолійович, д.політ.н., доц., завідувач кафедри політології Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара.

Вершина Вікторія Анатоліївна, к.філос.н., доц., доцент кафедри філософії, заступник декана факультету суспільних наук і міжнародних відносин з наукової роботи Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара.

Щолокова Ганна Володимирівна, к.політ.н., доц., доцент кафедри міжнародних відносин Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара.

А 43 Актуальні проблеми розвитку освіти і науки в умовах глобалізації. Матеріали всеукраїнської наукової конференції. 4-5 грудня 2015 р., м.Дніпропетровськ. Частина I. / Наук. ред. О.Ю.Висоцький. – Дніпропетровськ: Роял Принт, 2016. – 236 с.

У збірник вміщено матеріали всеукраїнської наукової конференції «**Актуальні проблеми розвитку освіти і науки в умовах глобалізації**», що присвячені осмисленню стану та проблем сучасної освіти і науки в Україні та у світі, визначенню дієвих заходів та оптимальних шляхів подолання негативних явищ в освітній та науковій сферах. Рекомендовано для студентів, аспірантів і викладачів вищих навчальних закладів, науковців.

ція для якісного та інформативного проведення лекцій. Таким чином ефективність лекції виросте, а зацікавленість студента і викладача значно підвищиться.

Список використаних джерел

1. Freeman, S., Eddy, S.L., McDonough, M., Smith, M.K., Okorafor, N., Jordt, H., and Wenderoth, M.P., (2014). *Active learning increases student performance in science, engineering, and mathematics*. Proceedings of the National Academy of Sciences (PNAS), 111 (23), 8410-8415. 2. Weiman, C.E., (2014). *Large-scale comparison of science teaching methods sends clear message*. Proceedings of the National Academy of Sciences (PNAS), 111 (23), 8319-8320. 3. «At MIT, Large Lectures Are Going The Way of The Blackboard,» by Sara Rimer, *The New York Times*. 4. «Scientific Teaching,» By Jo Handelsman, Sarah Miller and Christine Pfund (Publisher W. H. Freeman, like *Scientific American*, is part of *Macmillan Science and Education*. 5. <http://www.ntl.org/?page=history> «National Training Laboratories, Bethel, Maine» ; *Learning Pyramid*. 6. «Enough with the lecturing» http://nsf.gov/news/news_summ.isp?cntn_id=131403&org=NSF&from=news. 7. NSF Home Page: <http://www.nsf.gov>. 8. Awards Searches: <http://www.nsf.gov/awardsearch/>.

О. О. Сікорська, О. О. Уварова

ФЛЕШМОБ І МОВНИЙ ДИСКУРС – ІННОВАЦІЯ ОСВІТНЬО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ У ВНЗ

Сучасна соціально-політична ситуація спонукає до переосмислення виховного процесу у вищій школі. Відхід від уніфікації і стандартизації педагогічного процесу створює попит на вироблення інноваційних підходів і форм роботи зі студентством. Викладач вищого навчального закладу завжди був не тільки користувачем, але й творцем нових педагогічних технологій і концепцій. Основним його завданням є створення нових методологічних форм організації національного виховання, цілісність якого постає у взаємозв'язку між національною культурою, мовою, наукою, освітою, вірою, традиціями, паралельно із шануванням загальнолюдських цінностей [2, с. 196].

Українознавчий світогляд людини пов'язаний з її мовною стійкістю, і навпаки – мовна стійкість засвідчує наявність українознавчого світогляду в кожного громадянина держави. Синтезуюча, інтегральна роль мови виявляється на рівні формування українознавчого світогляду через мовну стійкість підростаючого покоління [2, с. 197].

Особливістю сучасної лінгвістики є актуальність вивчення мови як засобу пізнання людиною навколишнього світу. Як комунікативне явище розглядається дискурс у різних його контекстах – культурному, соціальному, психологічному, ментальному тощо. Дискурс може містити паралінгвістичний супровід мови - міміку, жести. Освітній простір перетворюється на місце осмислення й усвідомлення розмаїття культурних дискурсів, розуміння й осмислення особистісних і культурних надбань, формування громадянськості і патріотизму підростаючих поколінь [2, с. 199].

Результатом наукових пошуків є інновації. В освітньому та виховному процесі інновація – це введення нових методів навчання, нового змісту і форми, модернізація спільної діяльності викладача і студента.

Сьогодення створює нові реалії, диктує нові вимоги. Повсякчас в Інтернеті можна побачити різноманітні флешмоби. Флешмоб - своєрідний різновид соціальної акції, результат сучасних комунікаційно-когнітивних технологій, наслідок психологічних особливостей молоді. Учасник флешмобу порушує повсякденний хід як свого життя, так і життя оточуючих, справляючи на них враження, відчуваючи причетність до спільної справи, водночас, самостверджуючись у такий спосіб [1, с. 159].

З освітньою та виховною метою доволі цікаво використовувати флешмоб з елементами перформансу – театральними діями, співом, декламацією, танцями тощо. Яскраві, видовищні флешмоби можуть стати частиною вже класичних творчих вечорів та наукових заходів у ВНЗ. Розважальний характер флешмобу вдало

поєднується з навчальними і виховними потребами, якщо за основу взяти історичну чи культурну подію. Наприклад, 9 листопада 2015 р. в Одеському національному медичному університеті пройшов флешмоб до Дня української мови та писемності під гаслом «Єднаймося! Рідною мовою пишаймося!» Метою стала популяризація вживання української мови у всіх сферах суспільного життя. Студенти 1 курсу продекламували вірш В.Сосюри «Рідна мова» та випустили в небо жовті та блакитні кульки. Глядачами акції були також студенти-іноземці, які з цікавістю спостерігали і насолоджувалися українською поезією.

Отже, проводячи популярний серед молоді захід, можна наповнювати його навчальним і культурним змістом. Флешмоб доречний на занятті в аудиторії, в приміщенні університету, але з дотриманням дисципліни і без порушень моральних засад. Флешмоб відходить від свого класичного зразка – дійство без пояснення і розуміння мети. Флешмоб може супроводжуватися дискурсом, який пояснює цю мету. Культурний, соціальний, психологічний контекст флешмобного дискурсу з супроводом рухів, міміки має більшого виховного значення, а несподіваність події надає емоційного забарвлення заходу. Певна спонтанність моменту, але у той же час розуміння того, що відбувається, об'єднує учасників і спостерігачів, тому освітньо-виховна ідея має більшого втілення.

Таким чином, наповнення флешмобних акцій певним дискурсом, поєднання соціального явища з педагогічним і виховним процесом у ВНЗ може стати сучасною продуктивною інновацією у вищій освіті.

Список використаних джерел

1. Земляна Г. І. *Актуальні аспекти виховної роботи зі студентами: інтеграція традиційних та інноваційних підходів* / Г. І. Земляна, О. Ю. Приходько // *Збірник наукових праць Військового інституту Київського національного університету імені Тараса Шевченка*. - 2013. - Вип. 42. - С. 157-160. 2. Якимчук О. І. *Психологія утвердження національної мови як державної (соціокультурний та політичний дискурс)* / О. І. Якимчук // *Гуманітарний вісник ЗДІА*. – 2015. - № 60. – С.195-205.

Ю. В. Тодорцева

СЕМІНАРСЬКІ І ЛАБОРАТОРНІ ЗАНЯТТЯ У ВИШІ: СХОЖІСТЬ ТА ВІДМІННІСТЬ

Процес навчання у вищій школі має своїм обов'язковим компонентом практичні заняття, які призначені для поглибленого вивчення тієї чи іншої дисципліни. Термін «практичне заняття» містить також такі види як: лабораторна робота, семінарське заняття, практикум. Аудиторні практичні заняття відіграють провідну роль у формуванні у студентів навичок застосування набутих знань. Практичні заняття логічно продовжують роботу, розпочату на лекціях. Якщо лекція закладає основи наукових знань в узагальненій формі, то практичні заняття мають за мету розширити, уточнити ці знання, виробити професійні навички. Практичні заняття розвивають наукове мислення та мову студентів, дозволяють перевірити їх знання, у зв'язку з чим вправи, семінари, лабораторні роботи виступають як важливий засіб достатньо оперативного зворотного зв'язку. Зосередимось детальніше на двох поширених видах практичного заняття – семінарі та лабораторній роботі.

Семінарські заняття отримали назву від латинського слова «seminarium», що у перекладі означає «розсадник». Вони почали проводитись у давньогрецьких і римських школах як сполучення диспутів, повідомлень учнів, коментарів та висновків викладачів. Пізніше, у перших університетах середньовіччя, поряд зі слуханням лекцій студенти заохочувались до участі в диспутах, які допомагали їм відпрацьовувати вміння доводити і переконувати. Головною метою семінарських занять є сприяння поглибленому засвоєнню студентами найбільш складних питань навчального курсу, спонукання їх до колективного творчого обговорення, оволодіння науковими мето-